

Medeniyet Tarihi

Kur'an Kıssaları Yahudilikten mi Alınmıştır?

- I -

Afif Abdu'l-Fettah Tabbara

Türkçesi:

Osman CİLACI
Konya Yüksek
İsl. Enstitüsü
Öğretim Üyesi

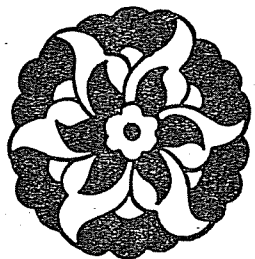
MÜSTEŞRİKLER ve araştırmacılar tarafından İslâm kaynakları hakkında ve meselâ «Müslümanlık Yahudilikten mi alınmıştır?» mevzuunda bir çok kitaplar yazılmıştır. Bu çabanın gayesi açıktır: O da «Muhammed (s.a.v.), nübüvvet iddiasında bulunmuş bir kimsedir; Allah tarafından gönderilmiş bir resûl değil».

Herkesin kabul etmek mecburiyetinde olduğu bir mes'ele var: Tevrat ve Kur'an-ı inceleyen herhangi bir kimse, hedeflerinin ve gayelerinin bazılarında benzerlikler, bazılarında da birbirine uymayan hususların bulunduğunu görecektir. Burada hatıra şu sual geliyor: Yahüdüliğe benzer gibi görünen İslâmî tâlimler, Yahüdülikten mi alınmıştır? Bu suale cevap verebilmek için her şeyden önce aşağıdaki hususları okuyucunun gözü önüne sermeliyiz:

İSLÂM YENİ BİR DİN DEĞİLDİR

İslâmı ve İslâmın ortaya attığı tezin hakikatini araştıran görür ki, İslâm yeni bir din değildir; değildir ama İslâm, Yahudilikten ve Hıristiyanlığa kadar uzanan, bu iki dini tamamlayan ve bunların ikisini, kendilerine karışmış bulunan bid'at ve bozukluklardan da ayıklayan bir dindir.

Kur'an-ı Kerim'de mü'minlere hitaben şöyle buyrulur: «O, "dini doğru tutun, onda tefrikaya düşmeyin" diye (asl-ı) dinden hem Nûh'a tavsiye ettiğini, hem sana vahyettiğimizi, hem İbrahim'e, Mûsa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi sizin için de şeriat yaptı. Senin kendilerini davet etmekte olduğun (bu) şey müşriklerin üzerinde büyüdü...» (2). İşte bundan dolayı, Yahüdülik ve Müslümanlıktaki bazı esasların

birbirine benzemesinin sebebi; kaynaklarının aynı oluşundan ileri gelmektedir; o da Allâh-u Teâlâ'dır.

Sonra Kur'an-ı Kerim, Yahüdilerin biz-zat kendi iktaplarını tahrif ettiklerini de şu âyeti ile açıklamaktadır:

«Yahüdi olanlardan kimi kimileri (3) (Allah tarafından) konuldukları yerlerinden (kaldırıp) değiştirirler...» (4)

Fakat diğer taraftan, Kur'an, Tevrat'ta tebdil ve tahrif edilmemiş bazı hükümlerin bulunduğunu da açıklamaktadır:

«Hem içinde Allah'ın hükmü (yazılı) olan (5) Tevrat yanlarında bulunup dururken nasıl oluyor da senin hükmüne, hakemliğine müracaat ediyorlar ve sonra da bunun (bu hükmün) arkasından yine yüz çevirip gidiyorlar? Onlar (hiç bir şeye) inanan kimseler değildir». (6)

Bu âyetin nüzül sebebi olarak şu hâdis gösterilmektedir:

Yahüdiler, kendilerinden (kavimlerinden) zina etmiş bir erkekle bir kadını Peygambere getirdiler: Hz. Peygamber:

Kitabınızda bu hususta bir hüküm yok mudur? diye sordu. Yahüdiler de:

Zina edenlerin yüzlerini karartırız, onlar da böylece rezil olurlar. dediler. Bunun üzerine Resulullah:

Yalan söylüyorsunuz, Tevrat'ta recm âyeti vardır: «... eğer doğrucular iseniz Tevrat'ı getirin de onu okuyun» (7)

Tevrat'ı getirdiler ve kendilerine okuyacak birisini de buldular. O, onlara Tevrat'ı okumaya başladı, nihayet Tevrat'ın bir yerine geldi ve oranın üzerine eliyle kapadı. Kendisine elini kaldırdı. Elini kaldırdı ve ortaya recm âyeti çıkıverdi. Bunun üzerine dediler ki:

Ya Muhammed, muhakkak Tevrat'ta recm vardır, fakat biz onu aramızda gizlemiştik. Resulullah recm edilmelerini emretti ve her ikisi recmedildiler. (8)

KUR'AN'IN DİĞER DİNİ KİTAPLARDAN AYRILAN YÖNÜ

Kur'an-ı Kerim'i tetkik eden her kim olursa olsun hakikatin Kur'an'dan fıskırıldığı ve onun ilâhi vahiy eseri bulunduğunu kat'i olarak görecektir. Meselâ Mûsa ile İsrail oğullarının kıssası, önce Kur'an-ı Kerim-

den, sonra da Tevrat'tan Huruç (çıkış) kitabından okunsun. Bu kıssanın Kur'an-ı Keim'deki hikâye edilmişinin insan benliğine daha dokunaklı, daha doyurucu olduğu ve kıssanın olaylarındaki çeşitli anlatışlara rağmen vaaz ve ibret nokta-i nazarından daha çok mânâlar ifade ettiği görülecektir.

Buna şu da ilâve olunabilir: Kur'an-ı Kerim, yeni ilmi keşiflerle bağdaşabilen, kâinat sırlarına dair hakikatleri, iktisat, idare cemiyet ve aile nizamı mevzuundaki uygulamaları, insanı rûhî ve bedenî cepheleriyle yükselten yeni tarz ibadetleri ihtiva ettiği gibi; Yahüdülikte veya günümüzde mevcut dinlerden herhangi birinde göremediğimiz ahlâkî emirleri de ihtiva etmektedir. Eğer Kur'an-ı Kerim, Yahudilikten iktibas edilmiş olsaydı, onun yolu ve usulüne göre yürümesi gerekirdi.

KUR'AN VE TEVRAT'A GÖRE RESULLER

Kur'an-ı Kerim ile Tevrat arasındaki ayrılık, Kur'an-ı Kerim'in Yahudilikten iktibas edilmediğine bir delildir. Kur'an-ı Kerim peygamber ve nebilere Tevrat'ın isnat ettiği ve utanç verici gibi sonradan Tevrat'a girmiş bulunan iftiraları da tashih etmektedir.

Allâh-u Teâlâ, resullerini ve nebilerini insanoglunu yükseltmek, onu şehvetlerinin azgınlığından kurtarmak, günahlara ve kötülüklerle dalmaktan vazgeçirmek için göndermiştir,

Şüphesiz yok ki Allah, kavimlerin ıslahı gayesiyle gönderdiği resuller ve nebilerini, günahlardan korunmakla bezediği gibi; onları etrafındaki kimselere güzel bir örnek olmaları için yüksek ahlâk ve üstün bir hilkatte yaratmıştır.

Zâten ilâhî risalet bütün beşeriyete şâmilidir: Çünkü Allah âlemlerin Rabbidir, yalnız bir milletin Rabbi değildir. Nitekim bu hususta Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur:

«Andolsun ki biz her ümmete: «Allah'a kulluk edin, putlar(a tapmak)dan kaçın» diye (tebligat yapması için) bir peygamber göndermişizdir. Sonra Allah içlerinden kimine hidayet vermiş, kiminin üzerine de sapıklık hak olmuştur...» (9). Bu ise İsrail oğullarının inancına aykırıdır; Benî İsrail ki, Allah-u Teâlâ'nın nimetini ve rahmetini kul-

larından dilediğine ayırmasını inkâr ediyor ve sanki diğer insanlar Allah'ın yaratığı değilmiş gibi peygamberliği sadece kendilerine has kılıyorlardı.

Yahûdilerin kitaplarında dikkati çeken diğer bir hususta peygamberleri yalan, hile ve büyük günahları işlemekle tavsif etmeleri (suçmaları)dır. Yine Yahûdiler, İbrâhim'e yalan, Yakub'a hile isnat ediyorlar, Lut'un iki kızı ile zina ettiğini ileri sürüyorlar, Harun'un da İsrail oğullarını buzağıya tapmaya çağırdığını iddia ediyorlar, Davud'a, Oryan'ın karısı ile zina etti iftirasını atıyorlar, Süleyman hakkında, hanımlarını hoşnut etmek için putlara taptı yalanını uyduruyorlardı... Kur'an, bu iddiaların hiç birini desteklemeksizin sadece bu peygamberlerin kimselerini hikâye ediyor. Zaten Kur'an'ın Tevrat'tan üstün olan tarafı da budur. Peygamberlerin, bu ve buna benzer iftiralarla nitelendirilmesinin, takva sahibi mü'minlerin ruhunda bir takım aksi te'sirler bırakması ta-

biidir ve mü'min kendi kendine şöyle diyebilir: Allah'ın resulleri ve peygamberlerinin hâli bu ise, onlar gibi hareket etmemiz bizim için de günah olmayacaktır. İşte bu düşünce, hasta ruhlu insanların günaha dalmak için istismar edebilecekleri bir tutamaktır.

(Devamı var)

(1) Bu bölüm, Afif Abdülfettah Tabbâre'nin, el-Yahûd fi'l-Kur'an, Beyrut, 1966 (I. baskı, s. 211-217) dan tercüme edilmiştir.

(2) eş-Suarâ, 13. Bu bölümde geçen âyet mealleri, H. B. Çantay'ın Kur'an-ı Hakîm ve Meâl-i Kerim'inden alınmıştır.

(3) «Tevrat'ta Resulullah (s.a.v.)'ın vasıflarına dair olan kısımları.» (Kur'an-ı Kerim ve Meâl-i Kerim, İstanbul, 1965, I/128.)

(4) en-Nisa', 46.

(5) Evli zanlıların taşlanması hakkındaki hükmü.

(6) el-Mâide, 43.

(7) Âl-i İmrân, 93.

(8) Buhâri ve Müslim rivayet etmişlerdir.

(9) en-Nahl, 36.

BİRLİK OLALIM

MİLLÎ DERTLERE MİLLÎ DERMAN,
MİLLÎ DAVÂLARA MİLLÎ FERMAN,
İNANIR BUNA İMÂNI OLAN,
DOSTLAR, GELİN HEP BİRLİK OLALIM.

DİNSİN ARTIK ÇEKİLEN ACILAR,
HOR GÖRÜLMESİN ÖRTÜLEN BACILAR,
İMÂNLILAR KATILIR BU KERVANA,
DOSTLAR, GELİN HEP BİRLİK OLALIM.

MİLLETİMİN YOLU ÇİZİLMİŞTİR, KUR'ANDAN,
ALLAH RAZI OLSUN DİNLEYENDEN, YAYANDAN.
FAYDA GELMEZ, BİZE RUSYA'DAN, U.S.A. DAN,
DOSTLAR, GELİN HEP BİRLİK OLALIM.

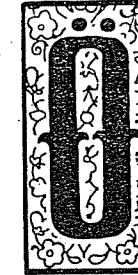
Dr. Halil ÇETİN
Karabük

Pedagoji

PEDAGOJİ GÖZÜYLE KUR'AN-I KERİM

-II-

Hüseyin VAROL
İzmir İ. H. O.
Öğretmeni

YLE ise burada bir SIR var, ...her insan'ın yalnız ve yalnız Rahmeti İlahî'ye sığınma zarureti sırrı. Evet bütün yolların kapısı yalnız oradan açılmaktadır. O halde her insan kalbini o kapıya tokmak yapmalı, her vuruşta ALLAH! ALLAH! diyerek O kapının sâhibinin ismini yâdetmelidir, zira O kapı her çalana açılan yegâne kapıdır.

Allah'ın Hz. Muhammed'e olan İlahî sevgisi, kula olan sevgi ve merhametinin bir tecellisidir. Allah O'na: habibim demiştir, O da: Ümmetim Ümmetim demiştir. Ümmetine bağladığı bu sevgisinin bir ucuyla da O, Rabbına bağlıdır, bu bağ KURAN'dır. Bir ucu en yücelerdeki yüce Allah'ın zât'ı kudsiyetindedir; diğer ucu ise Kâinattaki bütün insanların herbirinin kalbine ayrı ayrı kanallarla muttasıl bulunmaktadır.

Mâlumdur ki: her canlı gibi, bizim dünyamız da madde ve ruhdan ibârettir, görülebilen her şey maddedir. Maddeleri hareket ettiren RUH, Allah'ın emrindedir, Yeryüzünün ruhu ise KUR'AN'dır, her insan, gönül bağından bir telefon sebekesi gibi bu Kur'an ipiyle ALLAH'a bağlıdır, onun için Kur'an'la alâkasını kesen her insan Allah'la olan bağlantısını kesmiş demektir, bu bağlantıdan kurtulan her kalp; kendine lâ-yık olan o yüksek yerden, süflî yere düşecektir ve o düştüğü zemindeki onu bekleyen İBLİS'in eline geçecektir, İblis ise eline geçirdiklerini, kendine lâ-yık olan yurduna götürmek için her imkâna sâhiptir. Onun ana yurdu bilindiği gibi CEHEN-NEM'dir. Kendine ebedî yoldaş olacak ne kadar çok insan bulabilirse o kadar bahtiyar olacaktır.

Halbuki insan kendi eliyle bu bağlantıyı kesmeseydi onu hiç bir kimse kesemeyecekti. Çünkü gönül bağı herkesin kendi